

ако би това да се случи, то единъ Богъ знае, на какви излишества не би се прѣдали, за да си отмъстятъ за испитаното отъ тѣхъ подчинение на равенството прѣдъ закона!

„Да не сж наблизю Родопскитѣ планини, казваше префекта, страната би била съвършенно безопасна, подобно на всички друга Румелия; но изъ клисуритѣ на тѣзи диви планини излизатъ разбойници, които нападатъ на нашитѣ плодородни равнини, а ний не можемъ да ги прѣслѣдваме, когато тѣ се скриватъ въ македонската земя“. Работницитѣ получаватъ тука добра плата, като се вземе въ внимание цѣната на храната. Простъ работникъ получава въ день по два лева; доврамаджий — отъ четири до петъ лева; овче месо не струва повече отъ единъ левъ за ока; кокошкитѣ по 75 стотинки, а единъ чивтъ биволи струватъ 600 лева.

— Отъ Пазарджикъ азъ излѣзохъ въ седемъ часа сутренъта и въ осемъ и половина вечеръта бѣхъ въ Пловдивъ, въ столицата на полунезависимата областъ, въ Источна Румелия. Долината на Марица, по която ний вървехме, е чудесно плодородна. Низкитѣ, както и въ Франция, лози бѣха покрити съ заблѣжително раскошни листи, а многочисленнитѣ гроздове зрѣятъ, безъ никаква повреда отъ филосера или *oidium*. Виното по всичката тая областъ е прѣвосходно; то е много вкусно и завзема срѣдне мѣсто между бургунското и испанското отъ долината Рона. Литрата му струва отъ 30 до 40 стотинки. Нивитѣ бѣха засѣяни съ пшеница, царевица и твърдѣ много съ ечемикъ, съ който тука, както навсѣкждѣ въ Азия, хранятъ повече конѣтѣ, отколкото съ овесъ. Отдѣлно се простира, паралелно съ Марица, Родопския клонъ или Деспотъ-дагъ; отдѣлно се виждатъ по отдалеченитѣ върхове на Балкана, *Nemus* въ старо врѣме. По срѣдата на равнината изведнаждъ се издигатъ три стрѣмни сиенитови хълма: тѣхъ като вѣнци заобикалятъ кжшитѣ на Пловдивъ и неговитѣ прѣдградия. Града билъ основанъ отъ Филиппа, бащата на Александра (за това по гръцки се нарича Филиппополъ).

Докторъ Стоянъ Чомаковъ ни посрѣщна на желѣзно-